

sionsordninger med løbende udbetalinger, rateforsikringer i pensionsøjemed og indeksordninger på forsikringsbasis, svarer dette til den nugældende bestemmelse i renteforsikringslovens § 5 c, 1. punktum, men i modsætning til de gældende bestemmelser vil indkomstskattepligten for disse bonusudbetalinger efter forslaget også omfatte bonus fra en kapitalforsikring i pensionsøjemed, herunder en eksisterende kapitalpensionsordning, der videreføres. I henhold til renteforsikringslovens § 5 c, 2. punktum, er fra indkomstskattepligten undtaget bonusudbetalinger efter invaliderenter, der er kombineret med en (kapital)forsikring, hvortil præmiebetalingerne alene er begrænset fradragsberettigede, såfremt præmien for renteforsikringsdelen ikke overstiger 20 pct. af præmien for den samlede forsikring, og den årlige bonus for renteforsikringsdelen ikke overstiger 25 kr. Undtagelsen er motiveret af praktiske hensyn. Herved undgår man opdeling af de omhandlede små bonusbeløb. Man har imidlertid ikke fundet tilstrækkelig anledning til at medtage en tilsvarende regel om invaliderenter i forslaget, ligesom en særlig overgangsregel vedrørende de eksisterende forsikringsordninger af denne art ikke er anset for påkrævet. *Dels* vil der ikke opstå noget opdelingspørgsmål, hvis talen er om en invaliderente, der er kombineret med en kapitalforsikring, da der efter forslaget gælder samme beskatningsregler for bonus fra de 2 forsikringsformer, *dels* vil der, hvis invaliderenten er kombineret med en af forslagets § 50 omfattet kapitalforsikring med begrænset fradragsberettigede præmier, være mulighed for at vælge begrænset fradragsret også for præmierne vedrørende invaliderentedelen, bl. a. med den virkning, at bonusudbetalinger ikke er indkomstskattepligtige.

Hvis et bonusbeløb anvendes til opskrivning af den pågældende forsikring, vil det følge af reglen i § 46, stk. 1, at forslagets almindelige skatte- og afgiftsregler finder tilsvarende anvendelse på den del af udbetalingerne m. v., der hidrører fra bonustilskrivningen. Det gælder, hvad enten opskrivningen sker straks, eller når forsikringen bliver virksom. Hvis derimod den tilskrevne bonus udbetales samlet, når forsikringen bliver virksom, ophæves eller bortfalder, skal der i henhold til § 46, stk. 2, svares afgift af udbetalingen — med 25 pct. eller 35 pct. — efter reglerne i kapitel 3. Dette svarer til de gældende regler, jfr. renteforsikringslovens § 5 c, sidste punktum. Bonus, der tilfalder en arbejdsgiver i medfør af et forbehold som omhandlet i § 17, vil dog — ligesom efter de nugældende regler — være fuldt indkomstskattepligtige for arbejdsgiveren, jfr. forslagets § 46, stk. 3.

Renter og salgsavancer m. v.

Bestemmelserne om tilskrevne renter m. v. vedrører opsparing i pensionsøjemed og indeksordninger med opsparingskonto. Ved tilskrivning af renter m. v. må forstås, at beløbet krediteres den pågældende konto. Om den i § 45, stk. 3, foreslåede undtagelse vedrørende indeksopsparing, der ophæves inden 2 år, henvises til bemærkningerne til § 18, *ad stk. 1* og til § 22.

Bestemmelserne omfatter ikke blot sædvanlige renter af indlånskonti i banker og sparekasser m. v., men også beløb, der tilskrives i form af „overrente“, „sparepræmie“ eller lignende. Hvor midlerne er bragt i værdipapirer, jfr. bemærkningerne til § 12, *ad nr. 1*, må i overensstemmelse med praksis efter renteforsikringsloven det samme gælde med hensyn til obligationsrenter og aktieudbytter m. v. Efter gældende praksis antages avancer ved salg af aktier m. v., der indestår i en pensionsopsparingsordning, derimod ikke at være omfattet af bestemmelsen i renteforsikringslovens § 4 om skattefrihed for „renter“. Sådanne avancer må derfor behandles efter skattelovgivningens almindelige regler, således at beløbene må medtages som almindelig indkomst, hvis afhændelse er sket inden 2 år efter arbejdstagerens erhvervelse af aktien m. v., og som særlig indkomst, hvis afhændelse er sket senere end 2 år efter erhvervelsen. På den anden side må eventuelle tab ved afhændelse af aktier m. v., være fradragsberettigede efter de herom gældende regler. Uanset skattepligten for realiserede kursgevinster m. v., respektive fradragsretten for tab, er det i praksis antaget, at afgift efter renteforsikringsloven skal svares af de værdier, der foreligger på tidspunktet for afgiftspligtens indtræden, herunder også af beløb, der måtte hidrøre fra en tidligere beskattet avance. Der kan herved forekomme en form for „dobbeltbeskatning“ af de pågældende avancer, respektive „dobbelt fradragsret“ for tab.

Efter den foreslåede regel i forslagets § 45, stk. 2, om skattefrihed for salgsavancer m. v., respektive manglende fradragsret for tab sammenholdt med det samtidig fremsatte forslag til ændring af kildeskatteovens § 67 (om udbytteskat), vil der ikke fremover blive tale om nogen „dobbeltbeskatning“ eller „dobbelt fradragsret“ i disse tilfælde. Derimod vil en afhændelse som her omhandlet som hovedregel udløse pligt til at svare 35 pct. afgift af værdierne, herunder af eventuelle avancer, i medfør af forslagets § 30, stk. 1, 2. pkt. Den nye regel i § 45, stk. 2, vil efter forslaget finde anvendelse ved afhændelser efter den nye lovs almindelige ikrafttrædelsesdato, idet man ikke har fundet anledning